

Un tractat, dues mesures

Pere Miret, economista i membre de la sectorial Economistes de l'Assemblea Nacional Catalana
Gener de 2022

"...un observador dels esdeveniments polítics dels últims cinc anys a l'Estat espanyol, especialment els referents a Catalunya, es podria preguntar, sorprès, com és que les accions iniciades contra Polònia, per exemple, no s'han aplicat a l'Estat espanyol."

Per fer front a la greu recessió econòmica a conseqüència de la crisi financera del 2007, agreujada per la pandèmia del coronavirus iniciada el 2020, el Consell Europeu va aprovar un voluminós paquet de fons per a repartir entre els Estats membres. Com a condició per a l'assignació d'aquests diners va posar el respecte a l'estat de dret. En aquest context es van posar en qüestió els fons destinats a Polònia perquè el Tribunal Constitucional d'aquest país va dir que el seu dret prevalia sobre el dret europeu.

De fet, l'article 2 del Tractat de la Unió Europea estableix que aquesta entitat política es basa en els principis de la democràcia i del respecte dels drets humans. Llavors un observador dels esdeveniments polítics dels últims cinc anys a l'Estat espanyol, especialment els referents a Catalunya, es podria preguntar, sorprès, com és que les accions iniciades contra Polònia, per exemple, no s'han aplicat a l'Estat espanyol. Això perquè en aquests últims anys a Catalunya s'han produït les pitjors violacions massives de drets humans de les últimes dècades a l'Europa occidental.

Les violacions de drets humans han estat denunciades, entre molts altres, per organitzacions internacionals com el Consell d'Europa, que va comparar la manera com l'Estat espanyol i Turquia utilitzen la justícia com a eina política contra els polítics catalans i kurds, respectivament. També el relator de les Nacions Unides per a les Minories Nacionals va criticar el tracte al poble català per part de l'Estat espanyol. Uns exemples recents són el cas de l'eurodiputat Junqueras, que malgrat la sentència del TJUE sobre la seva immunitat no ha pogut ocupar el seu escó al Parlament Europeu per l'oposició de l'Estat espanyol. Igualment, a l'eurodiputat exiliat Puigdemont li han dit que si tornés a Espanya l'arrestarien perquè el dret espanyol preval sobre l'europeu, els sona?

L'Estat espanyol s'allunya cada cop més de l'estat de dret. El president de Catalunya escollit democràticament, Quim Torra, va ser destituït per l'aparell judicial per haver penjat una pancarta demanant l'alliberament dels presos polítics i exiliats! D'altra banda, la recent actuació inquisitorial del Tribunal de Cuentas recorda els temps de la repressió franquista.

Al costat d'aquesta croada judicial contra l'independentisme català hi ha la campanya global de desinformació de l'Estat espanyol per a dissimular la seva actuació real i fer-se passar per una "democràcia plena". Entre innombrables mentides i falsedats que s'han dit i continuen dient hi ha la suposada implicació de Rússia en el procés d'independència de Catalunya. Fins i tot el *New York Times* se'n va fer ressò en un article del mes de setembre de 2021 basant-se en un informe dels serveis d'intel·ligència de la Unió Europea. Bé, doncs el dia 2 de desembre de 2021 l'alt representant de la Unió Europea per a Afers Exteriors va haver de reconèixer que l'esmentat informe no existia.

En aquest marc, la Comissió Europea fa l'orni, però els observadors polítics internacionals prou que se n'han adonat del que passa a Catalunya des que van veure les imatges dels votants atacats per la policia espanyola l'1 d'octubre del 2017 i la repressió de la República Catalana

proclamada el 27 d'octubre del mateix any. Així, quan la Unió Europea, justament, ha criticat les actuacions d'estats autoritaris com la Xina, Rússia o Turquia per violacions flagrants dels drets humans, ha hagut de sentir acusacions d'aplicar "una doble mesura", ja que no evita violacions greus dels drets humans contra la minoria nacional catalana a l'Estat espanyol. Tot això fa mal a la democràcia i també a la reputació de la UE, dificulta la seva política exterior i, si persisteix, portarà a la seva desintegració.

L'expresident Bill Clinton fa vint anys va dir a Barcelona que el futur seria català o talibà, en el sentit que guanyaria la democràcia o la barbàrie. Bé, doncs el 2021 vam veure malauradament com els talibans van reprendre el poder mentre s'agreujava l'opressió del poble català. És definitiu? Absolutament no, però cal defensar fermament la democràcia, si no, s'imposarà la reacció. El poble català porta tres segles lluitant per recuperar la seva llibertat, ja es va autodeterminar el 2017 i té el camí obert cap a la independència.

* * *